

Les persones LGTBI+ ens trobem en una situació de major pobresa i precarietat laboral.

Som invisibles, però existim. Aquesta és la realitat laboral a l'estat espanyola, segons les estadístiques compartides per la FELGTBI+ que reflectim a continuació.

- El 30,6% de les persones LGTBI+ viu en risc de pobresa, un 13% més que la població general.
- Les dones LBTI+ són les que pateixen una taxa d'atur més elevada, arribant al 17,39%, fet que reflecteix la doble discriminació a la qual s'enfronten. Aquest percentatge és significativament superior a la mitjana femenina de població general (13,73%), així com, dels mateixos hòmens del col·lectiu GTBI+ (8,92%) i hòmens de població general (11%). Aquesta discriminació de les dones del col·lectiu les aboca a treballs precaris en condicions laborals i salaris, especialment a les dones trans. Aquestes dades evidencien que el gènere continua sent un factor d'exclusió que, en combinació amb l'orientació sexual, la identitat de gènere o la diversitat corporal, incrementa el risc d'exclusió. Per tant, les dones i les persones trans del col·lectiu pateixen una doble o, fins i tot, triple discriminació que les situa als marges del mercat laboral.
- Un 14,7% de les llars del col·lectiu en edat de treballar ho van fer menys del 20% del seu potencial total de treball anual —menys de dos mesos treballats a l'any—, mentre que la temporalitat continua sent una constant, tot posant en risc l'estabilitat econòmica de milers de persones.
- També l'edat representa un problema greu per a les persones LGTBI+. Aquest col·lectiu d'edat avançada registra una taxa d'atur del 40%, una xifra que triplica la mitjana estatal. Això posa de manifest que amb la combinació de discriminació per edat i diversitat sexual no podem gaudir d'una vellesa digna i estable en el moment de la jubilació.
- Segons l'informe, un 23% de les persones del col·lectiu ha experimentat situacions de violència al llarg de la seua vida. Entre aquelles que han estat sense sostre, tot vivint al carrer, les taxes d'agressions físiques es quintuplica, i un 50% reporta haver estat víctima de discriminació durant l'últim any (com s'ha viscut a València o Bellreguard). “No podem ignorar que les persones sense llar del col·lectiu LGTBI+ són una conseqüència directa de la discriminació, el rebuig, l'exclusió social i familiar.”

És cert que hem avançat legalment, però les persones LGTBI+ continuem afrontant desigualtats profundes que limiten l'accés als nostres drets bàsics, com l'ocupació, l'habitatge i la seguretat.

Consell Confederal d'Intersindical Valenciana

La discriminació que patim continua sent una llosa per al nostre col·lectiu. Si a açò li sumem la situació econòmica i laboral tan desfavorable, la realitat és desoladora. Les persones LGTBI+ afrontem una violència extrema, ja que, en algunes ocasions, hi ha persones que són expulsades de les seues llars.

Des de l'Àrea LGTBI+ d'Intersindical Valenciana, volem demanar a tothom que els nostres llocs de treball esdevinguen espais segurs per a les persones LGTBI+. Tot oferint-nos suport emocional, un aspecte fonamental per evitar que tornem a entrar a l'armari del qual tant ens ha costat eixir.

Font: FELGTBI+ Federació Estatal LGTBI+